

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada VI. Post Pascha.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

DOMINICA VI. POST PASCHA.

Triumphalis Christi in cœlum
ingressus.

1. **P**ater, opus consummavi, quod dedisti mihi, ut facerem: & nunc clarifica me tu Pater, &c. Joan. 17. Ubi Filius ante Patrem constitit, hæc aut similia dixisse puta. Repræsentat expletam obedientiam, ostendit vulnera, offert animarum spolia: & ideo gloriam petit. Fac te ante eundem Patrem consistere; potesne cum veritate dicere: Opus consummavi? quàm imperfecta est tua obedientia? quàm pauca pro Christo sustines? quàm frigidus es ad salutem proximi? Age, ut cum hora venerit, ita dicere possis æterno Patri.

2. *Dixit Dominus Domino meo: Sede à dextris meis.* Psal. 109. Crede humanitatem Filii ad dexteram Patris invitata, ab Angelis, & Beatis patriæ cultu adorandam: sedere jussam, ad majestatem, potentiam, & super omnes creaturas excellentiam indicandam. At qui hîc gloria & honore coronatus, est frater tuus; ille ipse est, qui humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem. Sed propterea exaltavit illum Deus, ut discas humilitatem certam esse viâ ad gloriam.

3. *Sedet à dextris Dei.* Marc. 16. ad imperandum,

randum, & iudicandum. At nihil imperabit, nisi quod ipse fecit. Ut suaviora nobis sua redderet imperia, ea exemplo condidit. Quam durus est servus, qui ad illa opera se applicare detrectet, quæ Dominus non dedignatur! sed quoties tu detrectasti? Iudicabit autem abscondita cordium. Si non amas Patrem, fratrem, ut Dominum; time Iudicem. Si hominem fallis, hunc fallere non potes.

F E R I A II.

Fructus Ascensionis Domini.

1. **A** *Tollite portas principes vestras, & elevamini porta aeternales Pf. 21. Primus fructus est, quod portas cœli peccatum nobis clausas, Christus sua ascensione referaverit, ut intrare nobis liceat ad gloriã, modò velimus. Cogita, quæ fuerint Patrum lamenta, dum eæ essent clausæ; quæ gaudia, dum apertas viderunt. Gaude & tu de hoc tibi beneficio facto. Sed quale monstrum est peccatum, quod unũ tibi iterum eas portas claudere potest? Declina ab hoc, & abhorre, ne, dum pulsaveris, audias, *clausa est janua.**
2. *Vado parare vobis locum Joan. 14. Alter fructus Ascensionis Christi, ut nobis locum parat. Ita qui passionem suam, & mortem voluit nobis servire, vult etiam gloriam suam*

suam nobis prodesse; ut ubi est caput nostrum, ibi & nos simus ejus membra. Quam bonus est Deus! qui totus est meus! Visne & tu totus esse Dei? Visne per infamiam, & bonam famam, per gloriam, & ignobilitatem? Hoc certè meretur Deus, qui tantum de te est meritum.

3. *Advocatum habemus apud Patrem, Jesum Christum justum* 1. Joan. 2. Tertius hic fructus est. Toties rei, toties recidivi, habemus advocatum, qui interpellat pro nobis & vulnera sua Patri ostendit, ut eorum objectu mitiget iram, quam promeremur. Redde te dignum, & committe te totum, ut pro te interpellat. Sed scito, quòd *non pro mundo roget* Joan. 17. Ideò non mundi, sed Christi legibus vive.

F E R I A III.

De nostra Ascensione.

1. **A**scensiones in corde suo disposuit in valle lachrymarum Ps. 83. Ascensio Christi nostram invitat. Hæc non una est. 1. est in *valle lachrymarum*, sive in animæ purificatione. Hic *ascende super equos indomitatum tuarum passionum. Et vabunt nos, si fuerint infra nos* S. Aug. ser. 176. Per ea ascendis, quæ calcas. Calca ergò & mundum, & te ipsum generoso contemptu

2. *ibunt de virtute in virtutem* Ib. Alter-

ra ascensio est per profectum in virtute. Nullus est terminus præscriptus: quia quibus dicitur: *Estote perfecti sicut Pater vester cælestis*: semper habent, quò progrediantur. Quotidiè ergò hic adhibendus conatus est, omnis captanda occasio Et quot tu præmittis nunquam amplius redituras? Excita novum fervorem.

3 *Donet videatur Deus Deorum in Sion.* Ibid. Tertia ascensio est per unionem: quando eo pervenis, ut Deus sit tibi omnia: extra Deum nihil velis, ames, timeas. O quando ascendam in hunc montem Domini! O quam adhuc amo terrena! quam me ipsum! quam facilè humano respectu à bono avocor! O Deus meus, & omnia!

F E R I A IV.

De regressu Discipulorum in Hierusalem.

1. **E**t ipsi adorantes regressi sunt in Hierusalem Luc. 24. Obsequuntur momentibus Angelis, relinquunt locum, in quo cum magno suo solatio diutius hæsisent. Si juberis mutare locum, si aliud etiam cum tuo incommodo, & privatione solatii spiritualis, attende pretium obedientiæ. 2. *Adorantes osculis vestigia relicta.* Adora vestigia virtutum Christi, cum desiderio iis insistendi.

2. *Cum*

2. *Cum gaudio magno.* Ibid. quod vident gloriam Domini: quod acceperint benedictionem ad labores, quos sperant à Domino prosperandos: quod cum parandi sibi loci promissionem acceperint, sperant etiam se aliquando eò ascensuros: In his gaudent servi Dei: in vanis, & noxiis mundus.

3. *Intra verunt caenaculum, & manebant ibi* Act. 1. 1. Mandato Christi obedientes, qui eos iussit redire in Hierusalem 2. Ex cognitione suæ imbecillitatis; ne, si prodirent non induti virtute ex alto, deficerent. Cognosce & tu, quàm parum possis sine eo, qui solus potest omnia: & tu possis aliquid, imbecillitatem tuam illius omnipotentis junge.

F E R I A V.

De electione S. Matthiæ.

1. **O**portet impleri scripturam: *Episcopatum eius accipiat alter* Act. 1. ut loco Judæ alius substituatur. Vide providentiam Dei, quæ nec in Ecclesia aptos ministros, nec in Religionibus servos suos deesse patitur; & cum unus deficit, de alio providet. Accepisti & tu in Religione alicujus defuncti locum? Sta in timore, & humilitate, cum vides Apostolum defecisse.

2. *Et statuerunt duos, Ioseph, & Mathiam, & orantes dixerunt: Tu Domine, ostende quem elegeris. Ibid.* En medium bonæ electionis, oratio, & indifferentia ad Dei nutum. Sine his quàm malè elegisti multa? quanto melius elegisses, si hæc adhibuisses! Sape tuo damno.

3. *Et dederunt sortes eis. & cecidit sors super Mathiam. Ibid.* Præfertur Mathias Barfabæ, nec ille effertur, nec iste murmurat, tametsi fortè præferendus videretur, quod & prior nominetur, & elogio Justî honoretur. A Deo dictatum uterque accipit. Si alteri præponaris, esto Mathias; si postponaris, esto Barfabas.

F E R I A VI.

De expectatione Spiritus Sancti.

1. **S**edete in civitate Luc. 24. Ad hoc Christi mandatum subducant se Apostoli à conversatione, & forensi tumultu, expectaturi quem promiserat Deus, Spiritum sanctum. Itaque vivebant illo tempore abstracti à rebus sæculi, & hominum commercio. Spiritus sanctus lingua est Dei; sed non auditur in comptis, non percipitur in foris. Secedendum est ab extraneis ad interna, ut percipia-

tur

tur. Discede ergò à distractionibus, & te intra te collige. Anima dissipata non est cum Deo. Si id fecerunt, quibus Christus revelavit adventum Spiritus sancti, quanto magis te decet id præstare?

2. *Donec induamini virtute.* Ibid. In illa recollectione spirituali expectabant illud: *Donec.* Cùm enim vêturum certò crederent Spiritum sanctum, horam autem ignorarēt, ita agebant, ut semper parati reperirentur. In dilatione erat longanimitas, & patientia; cum ardente desiderio æquanimitas, & indifferentia, ut tum veniret, cum Deo placeret. Debes etiã ad consolationes spirituales habendas. aut non habendas indifferens esse: & id unum spectare, ut Dei voluntas fiat, tui aliàs desiderii nulla ratio habeatur.

3. *Erant perseverantes in oratione.* Non ignorabant, quod *dabit spiritum bonum petentibus eum*, idè in illo successu orationi vacabant. Crede petivisse eos illum varijs titulis: ut *lumen cordium*, tum ad sua, tum ad aliena corda illuminanda: ut flammam, ad accendenda sua, & aliena corda ad amorem Dei; & ad omnia, quæ sunt Apostolicæ vocationis. Oratione trahis Spiritum sanctum. Est o certus, si petes ut debes, accipies.

SABBATHO.

Peculiaris Apostolorum ad accipiendum Spiritum sanctum præparatio.

1. **F**rant omnes perseverantes. Act. 1 Hinc neque Thomas abest, jam semel expertus, quanto se bono privet, qui à communitate se separat. Magnus Sanctus evadit, qui, quæ sunt Religioni communia, observat. Ab his neq; majoris spiritualis commodi causâ est recedendum. Nam communes gratias perdis per singularitatem, & hoc defectu mereris, ut particulares non accipias. Esto ibi, ubi filii Dei sunt omnes.

2. *Erant perseverantes unanimiter.* (Ibid) in summa concordia, & animorum consensu, qui apparuit in electione Matthiæ. Quod charitatis vinculum nec solvit numerosa congregatorum multitudo, nec nationum diversitas, nec discrepantia naturalis genii. Sed *erat cor unum, & anima una.* Spiritus sanctus est amor essentialis, & vinculum charitatis. Quomodo eum præstolari potes, si solvis vinculum? si cum plurium offensa adhæres uni: si diversos genio, aut natione fugis? &c

3. *Cum mulieribus & Maria Matre Jesu,* Ibid Maria, ut docent Theologi, merita est

est accelerationem Incarnationis ; cogitare licet impetrasse etiam Spiritus sancti adventus accelerationem. Efficacissima est ejus oratio apud Filium. Credibile est Apostolos suas cum illius orationibus conjunxisse. Concipe magnam beatissimæ Virginis æstimationem , ex æstimatione amorem, ex amore fiduciam ; preces tuas illi committe, Deo offerendas, & reddendas dignas, ut in conspectu Dei appareant.

DOMINICA PENTECOSTES.

De adventu Spiritus sancti in vento.

1. *C*um complerentur dies Pentecostes, e-
Grant omnes pariter in eodem loco. Act.

2. Tempus non vacat mysterio Dies erat i-
dem, quo olim data fuit lex timoris? cui ho-
die sufficitur lex amoris , quam venit Spiri-
tus sanctus scribere in cordibus fidelium, ut
efficiatur per illam jugum Christi suave &
onus leve. Verè enim amanti nihil difficile.
O si & hodie ad me veniat. & scribat *leg. m*
suam in medio cordis mei: ut non ex necessi-
tate servili , sed ex amore filiali Deo ser-
viam.

2. *F*actus est repente de cælo sonus. *tâquam*
advenientis spiritus vehementis Expende
verba: *Factus est sonus:* quo omnes occupet:
& si quis esset incurius, percelleretur. *quam*
altum